

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvy Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Karla Šimky v právní věci žalobců: **a) A. J., b) nezl. A. I., a c) nezl. A. Z. I.**, všichni zast. JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2025, č. j. OAM-513/ZA-ZA11-ZA19-R3-2020, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 18. 6. 2025, č. j. 61 Az 2/2025-39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobci **nemají právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobci jsou státní příslušníci Ázerbájdžánu (matka a dvě nezletilé děti), jimž žalovaný neudělil mezinárodní ochranu. Dvě předchozí rozhodnutí žalovaného ve věci rodiny žalobců krajské soudy zrušily a věc vrátily žalovanému k dalšímu řízení (konkrétně se jednalo o rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 12. 2021, č. j. 30 Az 6/2021-54, a rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 13. 9. 2023, č. j. 61 Az 2/2023-58). Žalobu žalobců směřující proti v pořadí třetímu rozhodnutí žalovaného zamítl Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále též „krajský soud“) rozsudkem označeným v záhlaví.

[2] Žalobci (stěžovatelé) v kasační stížnosti namítají, že žalovaný i krajský soud nesprávně vycházeli z nevěrohodnosti jejich manžela a otce v samostatném řízení vedeném žalovaným. Absence podkladů týkajících se azylového příběhu manžela v nynějším správním spise zasahuje do procesních práv stěžovatelů a je v rozporu s principy spravedlivého procesu. Soud se také pouze formálně vypořádal s možným nárokem stěžovatelů na doplňkovou ochranu a humanitární azyl a pomíjí zranitelnost rodiny.

Krajský soud nesprávně uvedl, že jediným azylovým důvodem stěžovatelů byla údajná politická aktivita jejich manžela a otce. Podle stěžovatelů má jejich věc systémový přesah.

[3] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na své vyjádření ke kasační stížnosti manžela a otce stěžovatelů. Jestliže se zástupce stěžovatelů nedostavil k seznámení s podklady rozhodnutí, je ze strany stěžovatelů absurdní namítat zásah do práva být seznámen s podklady rozhodnutí. Stěžovatelé ani nyní neuvádí, jaké jiné azylové důvody vyjma údajné politické aktivity jejich manžela a otce by jim měly svědčit. Argumentace stěžovatelů se žalovanému jeví jako účelová.

[4] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], se Nejvyšší správní soud (NSS) zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Úvodem NSS podotýká, že kasační stížnost manžela a otce stěžovatelů proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 18. 6. 2025, č. j. 61 Az 1/2025-47, v němž se krajský soud ztotožnil se závěrem o nevěrohodnosti jeho azylového příběhu, kasační soud odmítl pro nepřijatelnost usnesením ze dne 29. 10. 2025, č. j. 2 Azs 167/2025-28.

[7] NSS považuje rozsudek krajského soudu napadený nynější kasační stížností za řádně a srozumitelně odůvodněný. Krajský soud se po rekapitulaci okolností případu ztotožnil se závěry žalovaného ohledně nevěrohodnosti azylového příběhu manžela a otce stěžovatelů (body 13 a 14), vysvětlil, proč podle něj není důvodná námitka neprovedení jeho svědecké výpovědi ve správním řízení stěžovatelů (body 15-17), a dále uvedl, že byť protokoly o doplňujících pohovorech s manželem a otcem stěžovatelů nejsou součástí nynějšího správního spisu, nejde podle něj s ohledem na specifika věci o vadu způsobující nezákonnost napadeného rozhodnutí (body 17-19). Krajský soud také přezkoumal úvahy žalovaného ve vztahu k možnému udělení humanitárního azylu (bod 24) a doplňkové ochrany (body 25-30). Rozsudek krajského soudu splňuje nároky judikatury na přezkoumatelné posouzení věci a vypořádání žalobních námitek (rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS, nebo usnesení rozšířeného senátu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, bod 29).

[8] Jestliže tedy v kasační stížnosti stěžovatelé namítají, že se krajský soud nedostatečně zabýval možností udělení humanitárního azylu a doplňkové ochrany, neodpovídá toto tvrzení obsahu napadeného rozsudku, neboť jeho značná část je věnována právě přezkumu závěrů žalovaného o těchto otázkách (body 24-30). Krajský soud také opakovaně a detailně vysvětlil, proč považoval azylový příběh stěžovatelů za navázaný na azylový příběh jejich manžela a otce, a zdůraznil, že žádné další vlastní azylové důvody stěžovatelé neuváděli (zejména body 13 a 14, 18 a 19 a 28).

pokračování

[9] Pokud jde o námitku týkající se nezaložení některých listin ze správního spisu manžela a otce stěžovatelů do správního spisu v nynější věci, i na tuto argumentaci krajský soud reagoval a srozumitelně vyložil, proč se podle jeho názoru s ohledem na specifika nynější věci nejedná o pochybení vyžadující zrušení napadeného rozhodnutí (body 17-19).

[10] Je obecně pravdou, že pokud provedené důkazy nejsou obsaženy ve správním spise, jde o důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2004, č. j. 4 Azs 55/2003-51, č. 638/2005 Sb. NSS; obdobně např. rozsudky NSS ze dne 31. 1. 2007, č. j. 4 As 35/2005-44, nebo ze dne 8. 8. 2007, č. j. 3 As 54/2006-71). Judikatura však i k tomuto pravidlu dovodila určité výjimky (v obecné rovině srov. např. rozsudky NSS ze dne 20. 3. 2008, č. j. 6 As 11/2007-77, č. 1582/2008 Sb. NSS, nebo ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 As 43/2010-159).

[11] K otázce absence listin ve správním spise se NSS vyjádřil i v rozsudku ze dne 17. 7. 2020, č. j. 8 Azs 30/2019-28. Uvedl, že správní rozhodnutí nelze rušit bez dalšího pouze s poukazem na právní názor vyjádřený v rozsudku č. j. 4 Azs 55/2003-51, ale je třeba přihlídnout ke konkrétní skutkové situaci v dané věci. Absence určitého podkladu ve spise neznámá automatickou nutnost zrušit rozhodnutí správního orgánu podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Naopak je třeba, aby správní soud učinil úvahu o tom, zda absence konkrétní listiny může mít vliv na výsledek správního řízení, či nikoli (bod 13 citovaného rozsudku). Právě takovou úvahu přitom v napadeném rozsudku krajský soud učinil. Stěžovatelé k těmto jeho závěrům nevznесли žádnou konkrétní polemiku nad rámcem obecného konstatování o porušení svých procesních práv. Kasační soud má tudíž za to, že krajský soud v nynější věci nevybočil z mezí ustálené judikatury NSS.

[12] NSS uzavírá, že z napadeného rozsudku je patrné, že krajský soud vycházel z relevantní judikatury. Řádně vypořádal všechny žalobní body a nedopustil se pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelů.

[13] NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[14] Pro úplnost NSS dodává, že krajský soud v záhlaví svého rozsudku označil manžela a otce stěžovatelů jako osobu zúčastněnou na řízení. Rodinný příslušník žadatele o mezinárodní ochranu nicméně podle ustálené judikatury nesplňuje hmotněprávní podmínky pro přiznání postavení osoby zúčastněné na řízení upravené v § 34 odst. 1 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 29. 7. 2025, č. j. 22 Azs 49/2025-82, bod 15, a tam citovaná judikatura). V této věci nadto manžel a otec stěžovatelů ani nesplnil formální podmínku pro účast na řízení jako osoba zúčastněná na řízení, neboť na výzvu krajského soudu (č. l. 34 spisu krajského soudu) až do skončení řízení soudu nesdělil, že hodlá uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Z těchto důvodů jej NSS za osobu zúčastněnou na řízení nepovažoval (shodně usnesení č. j. 2 Azs 167/2025-28, bod 29).

[15] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Neúspěšní stěžovatelé nemají právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné činnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2025

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu